

Usnesení Nejvyššího soudu SR ze dne 27.06.1991, sp. zn. 9 Tor 106/91, ECLI:CZ:NSSR:1991:9.TOR.106.1991.1

Číslo: 43/1992

Právní věta: Za úkon právnej pomoci v zmysle vyhl. č. 240/1990 Zb. v znení vyhl. č. 44/1991 Zb. treba považovať aj prevzatie rozhodnutia vydaného podľa § 2 ods. 2 zák. č. 119/1990 Zb. v znení zák. č. 47/1991 Zb. o súdnej rehabilitácii (obhajca týmto úkonom preberá obhajobu v zmysle § 15 ods. 3 cit. vyhlášky). Aj v tomto prípade obhajcovi preto patrí okrem odmeny náhrada hotových výdavkov určených paušálnou sumou v zmysle § 19 ods. 3 cit. vyhlášky, a to i vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol preto, že obvinený zomrel. V ČR platí vyhláška Ministerstva spravodlivosti č. 270/1990 Sb.

Soud: Nejvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 27.06.1991

Spisová značka: 9 Tor 106/91

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna advokáta

Předpisy: 119/1990 Sb. § 2 odst. 2 240/1990 Sb. § 15 odst. 3
§ 19 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43

Za úkon právnej pomoci v zmysle vyhl. č. 240/1990 Zb., v znení vyhl. č. 44/1991 Zb. /1/ treba považovať aj prevzatie rozhodnutia vydaného podľa § 2 ods. 2 zák. č. 119/1990 Zb. v znení zák. č. 47/1991 Zb. o súdnej rehabilitácii (obhajca týmto úkonom preberá obhajobu v zmysle § 15 ods. 3 cit. vyhlášky). Aj v tomto prípade obhajcovi preto patrí okrem odmeny náhrada hotových výdavkov určených paušálnou sumou v zmysle § 19 ods. 3 cit. vyhlášky, a to i vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol preto, že obvinený zomrel.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júna 1991, sp. zn. [9 Tor 106/91](#))

Najvyšší súd SR na základe sťažnosti obhajcu JUDr. J. J. zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 7. mája 1991, sp. zn. 2 Rt 356/90, a sám rozhodol tak, že podľa § 151 ods. 2, 3 Tr. por. priznal obhajcovi JUDr. J. J. odmenu a náhradu hotových výdavkov určených paušálnou sumou za obhajobu v

trestnej veci obvineného M. B., vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 Rt 356/90.

Z odôvodnenia :

Krajský súd v Košiciach – predsedom senátu uznesením zo 7. mája 1991, sp. zn. 2 Rt 356/90, rozhodol o odmene obhajcu a náhrade jeho hotových výdavkov v trestnej veci obvineného M. B. podľa žiadosti obhajcu, ktorý za poskytnutú právnu pomoc požadoval odmenu vo výške 100 Kčs a náhradu výdavkov paušálnou sumou 30 Kčs tak, že obhajcovi priznal iba odmenu za poskytnutú právnu pomoc, pričom náhradu výdavkov v paušálnej sume 30 Kčs mu nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote sťažnosť obhajca JUDr. J. J., a to proti rozhodnutiu o nepriznaní mu paušálnej sumy náhrady výdavkov vo výške 30 Kčs.

Najvyšší súd SR na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu uvedenom v § 147 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obhajcu je dôvodná.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 14. februára 1991, sp. zn. 2 Rt 356/90, bolo deklarované zrušenie odsudzujúceho rozsudku bývalého Krajského súdu v Prešove sp. zn. T 11/58 z 10. júla 1958, ktorým bol obvinený M. B. uznaný za vinného z trestného činu podvracania republiky podľa § 79a ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. (zák. č. 86/1950 Zb.), ako aj všetkých ďalších rozhodnutí obsahovo nadväzujúcich, a to dňom ich vydania a podľa § 2 ods. 2 rehabilitačného zákona bolo trestné stíhanie proti M. B. pre uvedený trestný čin zastavené.

Z dôvodu, že obvinený M. B. zomrel, bol mu súdom ustanovený obhajca JUDr. J. J., ktorému bolo doručené uvedené rozhodnutie v rehabilitačnej veci.

Ustanovený obhajca písomným prípisom v zmysle § 151 ods. 2 Tr. por. požiadal krajský súd o určenie odmeny za poskytnutú právnu pomoc a náhradu hotových výdavkov. Podľa § 15 ods. 3 vyhl. č. 240/1990 Zb. v znení vyhl. č. 44/1991 Zb. žiadal odmenu 100 Kčs za prevzatie obhajoby a podľa § 19 ods. 3 cit. vyhlášky účtoval paušálnu sumu na úhradu výdavkov 30 Kčs.

Krajský súd napadnutým uznesením žiadosti obhajcu vyhovel iba čiastočne a rozhodol tak, že mu priznal odmenu vo výške 100 Kčs. Paušálnu náhradu hotových výdavkov vo výške 30 Kčs mu nepriznal s odôvodnením, že prevzatie súdneho rehabilitačného rozhodnutia nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle § 16 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Zb. v znení vyhl. č. 44/1991 Zb.

Podľa zistenia Najvyššieho súdu SR krajský súd správne rozhodol, pokiaľ s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 3 cit. vyhlášky priznal obhajcovi odmenu vo výške 100 Kčs. Pochybil však, keď súčasne tomuto nepriznal tiež paušálnu náhradu hotových výdavkov vo výške 30 Kčs.

V prejednávanej trestnej veci bol zo strany obhajcu vykonaný taký úkon právnej pomoci, za ktorý v zmysle § 15 ods. 3 vyhl. č. 44/1991 Zb., ktorou sa dopĺňa vyhl. MS SR č. 240/1990 Zb., mu patrí odmena 100 Kčs.

Podľa § 19 ods. 3 advokátskej tarify Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory môže záväzne určiť paušálnu sumu, ktorú možno od klienta požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné. Túto sumu môže advokát požadovať i vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Uznesením Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 6/1990 z 24. augusta 1990, bola táto paušálna náhrada určená za každý úkon sumou 30 Kčs.

Z dikcie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Zb. vyplýva, že nárok na náhradu

hotových výdavkov určených paušálnou sumou má obhajca bez povinnosti preukazovať, že uvedené výdavky na miestne prepravné a telekomunikačné výdavky vznikli a v akej výške. Oprávnenie účtovať paušálnu sumu mu vzniká už tým, že došlo k poskytnutiu právnej pomoci v zmysle citovanej vyhlášky, pričom za úkon právnej pomoci treba považovať aj prevzatie rozhodnutia v rehabilitačnom konaní (obhajca týmto úkonom preberá obhajobu v zmysle § 15 ods. 3 cit. vyhlášky).

Poznámky pod čarou:

1) v ČR platí vyhláška Ministerstva spravodlivosti č. 270/1990 Sb.